

HALDUN TANER'LE YAŞAMAK

100. Doğum Yılında Haldun Taner

Kerem Karaboğa 1993'te Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nden mezun oldu. Yüksek Lisans ve Doktora eğitimini 1993-2001 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji Anabilim Dalı'nda tamamladı. 1994'te ders vermeye başladığı aynı bölümde, halen, Profesör ve Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır. Birçok ulusal ve uluslararası dergi ve kitapta yazar, çevirmen, editör olarak görev almasının yanı sıra, *Oyunculuk Sanatında Yöntem ve Paradoks*, *Tragedya ile Sınırları Aşmak – Theodoros Terzopoulos'un Tiyatrosu ve Geçmişten Günümüze İstanbul Tiyatroları 1 / Suriçi İstanbul'u, Bakırköy ve Çevresi* kitapları Habitus Kitap, E yayınları ve Yapı Kredi Yayınları tarafından yayımlanmıştır.

Haldun Taner'le Yaşamak

100. Doğum Yılında Haldun Taner

İnceleme

Hazırlayan
Kerem Karaboğ a

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4939
Edebiyat - 1418

Haldun Taner'le Yaşamak - 100. Doğum Yılında Haldun Taner
Hazırlayan: Kerem Karaboğa

Kitap editörü: Murat Yalçın
Düzeltili: Batuhan Ata

Kapak tasarımı: Nahide Dikel
Sayfa tasarımı: Mehmet Ulusel
Grafik uygulama: Gülçin Erol Kemahlıoğlu

Baskı: Bilnet Matbaacılık ve Yayıncılık A.Ş.
Dudullu Organize San. Bölgesi 1. Cad. No: 16 Ümraniye-İstanbul
Tel: 444 44 03 • Fax: (0216) 365 99 07-08 • www.bilnet.net.tr
Sertifika No: 31345

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2017
ISBN 978-975-08-4056-2

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2017
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 34433 Beyoğlu / İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

Önsöz • 7

Yazar, Düşünür ve Eğitmen Haldun Taner

Ayşegül Yüksel / Gelenekten Bugüne:

Tiyatrodaki Haldun Taner • 13

Dikmen Gürün / Haldun Taner 100 Yaşında • 25

Zehra İpşiroğlu / Haldun Taner'de Gülmece ve Taşlama • 31

Tiyatro Oyunlarıyla Haldun Taner

Esra Dicle Başbuğ / Haldun Taner'in Tiyatro Oyunlarında

Söylemin Kuruluşunun Anlatıbilimsel İncelemesi • 39

Naciye Aksoy / Değişenin Ardında Değişmeyen:

Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım ve *Eşeğin Gölgesi*

Adlı Oyunlarda Toplumsal-Politik Yerginin Oyun

Kişileri Düzleminde İncelenmesi • 57

Duygu Çelik / 147'ler ve *Haldun Taner'in Timsahı* • 70

Elif Candan / Haldun Taner'in Oyunlarında

Toplumsal Cinsiyet: *Fazilet Eczanesi* • 87

Ece Yassitepe Ayyıldız / *L'Épopée D'Ali de Kechan:*

Keşanlı Ali Destanı'nın Fransızca Çevirisi Üzerine

Bir İnceleme • 104

Öyküleriyle Haldun Taner

Abdullah Uçman / Haldun Taner Üzerine Birkaç Söz • 119

Nursel Duruel / "İsteddiği Şarkıyı Dinleyebilmek" • 128

Behçet Çelik / "Bakış Alışkanlığı" • 138

Murat Yalçın / Editör Gözüyle Haldun Taner'in Öyküleri • 143
Erol İpekli / Öyküden Sahneye: Haldun Taner'in
“Neden Sonra?..” Öyküsünün Sahnelenme Deneyimi • 148

Karşılaştırmalı Edebiyat Çalışmalarında Haldun Taner

Bilge Coşkun / Gurultunun Diyalektiği: Haldun Taner ve
Bertolt Brecht Oyunlarında Sınıf Temsilleri • 159

Ümit Aydoğdu / Haldun Taner Tiyatrosundan
Bertolt Brecht'e Bakmak • 173

Gülşen Sayın / Haldun Taner Oyunlarında Ulusal
İrlanda Tiyatrosundan Yansımalar • 182

Ozan Akgül / Haldun Taner ve Dario Fo'nun Halk
Tiyatrosunu Kullanma Biçimleri • 191

Bülent Ayyıldız / “Sancho'nun Sabah Yürüyüşü” ve
“Argo E Il Sue Padrone” Arasında Bir Karşılaştırma Çalışması:
İnsan ve Toplum Eleştirisi Üzerine Bir Deneme • 199

Kabare Tiyatrosu ve Haldun Taner

Dikmen Gürün / Kabare Tiyatrosu ve Haldun Taner • 213

Demet Taner, Zeliha Berksoy, Metin Akpınar / Haldun Taner ve
Kabare Tiyatrosu Paneli • 228

Kaynaklar • 245

Dizin • 253

Önsöz

Elinizdeki çalışma, edebiyatımızın büyük ustası Haldun Taner'in sanatını ve düşüncelerini tartışmayı, hatırlamayı ve günümüz koşulları içinde yeniden gözden geçirip değerlendirmeyi hedefleyen "100. Doğum Yılında Haldun Taner Sempozyumu" nun neticesinde ortaya çıktı. Haldun Taner'in eserlerinin yazıldığı zamanın ötesine taşan kendine özgü yaşamsallığı sayesinde her kuşaktan akademisyen ve sanatçı aynı ortamda bir araya gelebildiler. Ve onun eserlerinin çok yönlülüğü ve düşünsel zenginliği sayesinde, tiyatroculuğun ve öykücülüğün farklı katmanlarını ve kategorilerini bir arada değerlendirmek mümkün olabildi. İstanbul Üniversitesi Haldun Taner Tiyatro Uygulama ve Araştırma Merkezi, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji Bölümü ile İstanbul Tiyatro Festivali tarafından, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü ile Pera Müzesi'nin işbirliğiyle, Prof. Dr. Dikmen Gürün ve Dr. Demet Taner'in danışmanlığında 26 ve 27 Kasım 2015 tarihlerinde düzenlenen bu uluslararası sempozyumun panel ve oturumlarında sunulan bildiriler yazarları tarafından birer akademik makaleye dönüşecek şekilde bu kitap için gözden geçirilerek yeniden düzenlendiler. Öte yandan, kitabın hazırlanmasında sempozyumun akışından kısmen uzaklaşıldı ve araştırmacıların makaleleri tematik ortaklıklarına göre sınıflandırılarak her bir bölümde Haldun Taner'in sanatının çeşitli boyutlarının kendi bütünlüğü içinde incelenmesine imkân sağlanmaya çalışıldı.

Kitabın "Yazar, Eğitimci ve Düşünür Haldun Taner" başlıklı ilk bölümünde sempozyumun ana konuşmacısı da olan Prof. Dr. Ayşegül Yüksel, Haldun Taner'in tiyatro yazarlığını, Prof. Dr. Dikmen Gürün tiyatro eğitimliğini ve Prof. Dr. Zehra İpşiroğlu onun öykü ve oyunlarında öne çıkan, kendi tabiriyle "balon delen alay" ını, eserlerini yazdığı dönemle günümüz arasında ilişkiler kurarak derinlemesine irdelediler.

“Tiyatro Oyunlarıyla Haldun Taner” başlıklı ikinci bölümde, her biri akademik hayatlarının başlangıç safhalarında bulunan genç araştırmacılar Esra Dicle Başbuğ, Naciye Aksoy, Duygu Çelik, Elif Candan ve Ece Yassitepe Ayyıldız’ın makalelerine yer verildi. Haldun Taner’in bellibaşlı oyunlarının çıkış noktası alındığı bu makalelerde, onun yerli ya da yabancı seyirci ve okurla, güncel siyasetle, toplumsal yaşam içerisindeki cinsiyet rolleriyle ilişkisi günümüzden bakarak eleştirel bir biçimde tartışılıp sorgulandı.

Kitabın “Öyküleriyle Haldun Taner” başlıklı üçüncü bölümü çıkış noktasını sempozyumda Prof. Dr. Handan İnci’nin moderatörlüğünde gerçekleştirilen panelden aldı. Bu bölüm içinde yer alan yazılarında Prof. Dr. Abdullah Uçman, Haldun Taner’in öğrencisi olduğu yıllardaki anılarından da yola çıkarak onun öykücülüğünün belli başlı niteliklerini; Murat Yalçın, Yapı Kredi Yayınları’ndan yayımlanan Haldun Taner’in toplu eserlerinin editörü, Behçet Çelik ise kendisi de bir öykü yazarı olarak Haldun Taner’in öyküleriyle ilişkilerini irdelediler. Nursel Duruel, Taner’in “İsteddiği Şarkıyı Dinlemek” öyküsünü kapsamlı bir biçimde analiz ederken, Prof. Dr. Erol İpekli, onun “Neden Sonra” öyküsünün nasıl sahneye uyarlanabileceğini örnekleyerek değerlendirdi.

Kitabın dördüncü bölümünde Haldun Taner’i bir dünya edebiyatı yazarı olarak ele alan ve onu bir usta yazar olarak dünya edebiyatının kimi ustalarıyla karşılaştırarak inceleyen çalışmalara yer verildi. Bu bağlamda Ümit Aydoğdu ve Saadet Bilge Ceylan, Taner Tiyatrosu’nun Brecht Tiyatrosu’yla benzerliklerini, Doç. Dr. Gülşen Sayın, Haldun Taner’le Ulusal İrlanda Tiyatrosu’nun kurucu yazarları kabul edilen J. M. Synge ve Sean O’Casey arasındaki bağlantıları, Ozan Ömer Akgül, Haldun Taner ve Dario Fo’daki güldürü anlayışının geleneksel halk mizahıyla ilişkisini tartıştılar. Bülent Ayyıldız ise, Haldun Taner’in ve Italo Svevo’nun birer öyküsündeki benzer anlatım tekniklerinden yola çıkarak bu iki yazarın yaşama ve öykücülüğe yaklaşımlarını karşılaştırdı.

Kitabın son bölümünde, Prof. Dr. Dikmen Gürün’ün makalesi ve Demet Taner, Zeliha Berksoy ve Metin Akpınar’ın katıldıkları panel-söyleşi aracılığıyla Haldun Taner’in Kabare Tiyatrosu’yla tarihsel ve güncel ilişkisi inceleme konusu yapıldı.

Sempozyumun ve bu kitabın oluşturulması aşamasında belki de en dikkati çekici şey, Haldun Taner'i bizzat tanımış olsun ya da olmasın her katılımcının onunla, onun yapıtlarıyla dolaysız, içten ve samimi bir bağ kurabilmesiydi. Bunun böyle olmasının bir nedeni, pek çok makalede de belirtildiği gibi, onun okuyucular-seyirciyle yalın ama derinlikli bir iletişim kurabilmesinde yatıyor. Ama, bir başka nedeninin de onun 1965 yılında *Yeni Dergi*'nin Temmuz sayısında verdiği yanıtta gizli olduğunu düşünüyorum. Bahsettiğim sayıda yer alan "Türk Tiyatrosu Üzerine" soruşturmada pek çokları gibi Taner'e de yöneltilen "Yurdumuzda topluma etkin olabilecek yazar gerçekleri ne şekilde ortaya koymalıdır?" sorusuna şöyle cevap veriyor: "Topluma yararlı olacak yazarın bence iki ana özelliği olmalı. 1) Bu yazar her şeyden önce insanın insanca yaşaması için savaşıyor, aksaklıklara, sahteliklere, yalanlara yiğitçe parmak basan yürekli bir insan olmalı. 2) Ama bunu çatık kaşlı bir vaiz, bilgiçlik taslayan bir hoca, bir sürü tirad atan bir sokak hatibi gibi değil, tiyatroyu edebiyattan ayıran, usa ve göze seslenici en ustaca ve rahatça araçlarla, hiç altını çizmeden, büyük bir kıvraklık ve estetik içinde yapabilmeli, ayrıca aydın-ümmi her kat seyirciyi kavrayabilmelidir". Haldun Taner, söylediği gibi "yürekli bir insan" ve "her kat seyirciyi kavrayabilen" bir sanatçıydı. Bu kitabı oluşturan herkesin, hepimizin onun eserinde peşine düştüğümüz, bizi içine çeken, tartıştıran, araştırtan şey belki tam da bu. Biz aslında Haldun Taner'de ve onun eserlerinde, kaybetmemeye çalıştığımız kendi insanlığımızı ve ümitlerimizi arıyoruz. Bu kitap bu arayışa sizleri de davet ediyor, nice yüzüncü yaşlarda Haldun Taner'le olmak dileğiyle.

Kerem Karaboğa
İstanbul, 2017

**Yazar, Düşünür ve Eğitmen
Haldun Taner**

Gelenekten Bugüne: Tiyatrodaki Haldun Taner

Ayşegül Yüksel

Önce hayranıydım yazar Taner'in. Sonra öğrencisi oldum. En sonunda da oyunlarının incelemecisi. Öykü yazarı Haldun Taner'i 1950'lerin sonlarına doğru tanıdım. O yıllarda İstanbul'daki liselerde hafta sonları edebiyat matinelere yapılırdı. Kıdemli ya da yeni parlayan ozan ve yazarlar yeni yapıtlarından bölümler okur, biz hevesli son sınıf öğrencileri de sunuculuk yapar, başka kentlerde yaşayan ozanların şiirlerini seslendirirdik. Kırklı yaşlarını süren Taner ağır toplar arasındaydı. Fantezi buluşlarla ve sürprizli dönüşümlerle kotardığı ve toplumsal gerçeklerle örtüştürdüğü öykülerini bizimle cömertçe paylaşırdı. Öyküleri çok okunur, çok beğenilirdi. Sunuculuk yaptığım bir gün kendisini sahneye çağırırken ya da uğurlarken el sıkışmış olabiliriz. Beni o yıllardan anımsamadığı kesindir.

Üniversitenin son sınıfındayken ve daha sonrasında Taner'in öğrencisi olma şansına eriştim. Öykü yazarlığı yanında, *Fazilet Eczanesi* ve *Lütfen Dokunmayın* oyunlarıyla da ünlenmişti. Taner'in unutulmaz tiyatro dersleri, pek çok katmanıyla tiyatro bilgimi bugüne taşımıştır.

Yıl 1964'tü sanıyorum. *Keşanlı Ali Destanı* ve *Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım*'in sahneleneceği dönem yaklaşmaktaydı. İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Kürsüsü'nde doktora öğrencisiyim. Haldun Taner Edebiyat Fakültesi'nde herkese açık tiyatro dersleri veriyor. Sınıf her zaman tıklım tıklım dolu. Öğrenciler yanında, dışardan gelerek derse katılan her yaşta insan var. Bakımlı, hoş bayanlar da... Bir gün John Gay adlı İngiliz yazarın *Beggars Opera (Dilenciler Operası)* adlı oyununu okumamızı istedi. Brecht'in kopyalayıp *Üç Kuruşluk Opera*'ya dönüştürdüğü oyun bu. Çevirisi olmayan bu oyunu Bölüm arkadaşlarımın onuru-

nu korumak için olsa gerek, bulup okudum. Ertesi hafta, verdiği ödevi anımsayıp sormaz mı? Sınıfta çıt yok. Parmak kaldırmak zorundayım. Gözleri ışıldadı, beni kürsüye çağırdı. Bir süre önce Kenterler'in oynamış olduğu *Üç Kuruşluk Opera* ile karşılaştırmamı istedi. Aradığı yanıtları vermiş olmalıyım ki, o gün Taner'in "değerli arkadaşımız" diye seslendiği kişi oluverdim.

Bir süre sonra Ankara Üniversitesi DTCF'de Tiyatro Kürsüsü açıldığında, asistanlık için başvurayım diye haber göndermişti. Oysa Lisans Üstü eğitim görmek için yurtdışına gitmek üzereydim. Önerdiği başvuruyu yapamadım. (DTCF Tiyatro Bölümü'ndeki serüvenim yıllar sonra başladı.)

Aradan uzun zaman geçti. Taner'in altmışlı yaşları... Kabare tiyatrosunu ülkemizde kurumlaştıralı yıllar olmuştu. Oyunlar öyküler sürüyor, *Milliyet*'teki Devekuşuna Mektuplar köşesindeki yazılar birbirini izliyordu. Ben artık Ankaralıydım. *Haldun Taner Tiyatrosu* kitabını yazmaya başlamıştım. Hoca'yla yollarımız bir kez daha buluştu. 1984 yılında, İstanbul Devlet Tiyatrosu'nun düzenlediği bir Haldun Taner Şöleni'nde, yapmamı istemiş olduğu konuşmanın öncesinde Gülriz Sururi ve Engin Cezzar *Keşanlı*'dan bir sahne oynamışlardı. Konuşmamın hemen ardından da Münir Özkul'dan ünlü Perde tiradı yer alıyordu. Nasıl onurlandığımı anlatamam.

Haldun Taner Tiyatrosu'nun, basım için hazırladığım –son biçimi verilmiş– kopyasını Taner'e 16 Mart 1986 tarihinde 71. doğum gününü kutlamak için iletmiştim. Onu iki ay bile geçmeden yiti-receğimizi bilemezdim. Metni aldığım telefonda söyledi, teşekkür etti. Ama yazdığım metnin tümünü okuyabildi mi? Bilemiyorum. Kitap ne yazık ki ölümünden ancak birkaç ay sonra yayımlanabildi.

Haldun Taner Tiyatrosu çok okundu, üstünde çok konuşuldu, çok alıntılandı. Dahası, 1993'te Kültür Bakanlığı Tiyatro İnceleme-Araştırma Ödülü'nü alan metinlerden biri oldu.

Taner'i unutmadık. Hakkında yazılan makaleler popüler ve akademik dergilerde yer aldı. Zaman içinde Haldun Taner'in oyunlarına odaklanan bir başka kitap daha yayımlandı. Sevgili dostum, meslektaşım Esen Çamurdan'ın *Haldun Taner: Seyir Defteri* başlıklı kitabı Taner'in sahne metinlerini dramaturg gözüyle inceliyordu. Çamurdan'ın yapıtı yanında, Taner tiyatrosuna tanıtıcı kitapçık/

derleme/makale boyutunda katkıda bulunan birçok çalışma gündeme geldi. Selçuk Erez, Demet Taner'in de katkılarıyla Taner'in radyo için Dostoyevski'den uyarladığı *Timsah*'ı derledi ve yayımladı.

Bu konuşmaya Taner'in tam donanımlı bir tiyatro insanı olduğuna vurgu yaparak başlamak istiyorum. Daha sonra ise onun karıştıkları buluşturan yazar kişi özelliklerinden söz etmek isterim. Son aşamada ise Taner'in geleneksel seyirlik sanatlarımızla Batı tiyatro geleneği arasında kurduğu köprüyü tartışırken, yazarımızın, tiyatrosunun içeriği ve biçimiyle her oyununa nasıl farklı bir 'renk' ve tat kattığını göstermeye çalışacağım.

TAM DONANIMLI VE ÇOK YÖNLÜ

Yazarımızın çağdaş entelektüel özelliklerle donatılmış bir kişi olduğunu biliyoruz. Onun tam donanımlı ve çok yönlü bir tiyatro insanı olduğunun da bir kez daha altını çizelim. Taner hem şanslı, hem de tiyatro yazarı olarak şansını kendi yaratmış bir kişidir.

Taner'i Türk tiyatrosunun en büyüklerinden yapan özelliklerin temelinde Galatasaray Lisesi gibi köklü bir okulda eğitim görmüş olması, üniversitede Alman kültürü ve edebiyatı, sanat tarihi, daha sonra da yurtdışında tiyatro bilimi okumuş, bolca tiyatro izlemiş olması yatmaktadır. Dahası, 1915 doğumlu olması, Taner'e Osmanlı dönemi geleneksel tiyatrosunun Cumhuriyet döneminde de etkin son ustalarını izleme şansı da vermiştir.

Batı ve Doğu kültürlerini aynı anda sindirme şansına sahip olması, Taner'in, öykü türüyle başlayan yazarlık kariyerine tiyatro yazarlığına katarken, sahne aracılığıyla üretecekleri için yeterli bir altyapı oluşturmasını sağlamıştır.

Taner, bir tiyatro yazarının 'sahne bilgisi' olması gerektiğinin de bilincindedir. Bu nedenle, 1962 yılında *Bu Şehr-i İstanbul ki* oyunuyla İstanbul Gen-Ar Tiyatrosu'nda ilk kabare tiyatrosu denemesini yaparken, yalnız yazar kimliğiyle değil, aynı zamanda yapımcı ve dramaturg olarak da sahne olayına doğrudan katılmıştır. 1967 yılında Deveduşu Kabare Tiyatrosu'nun kurucularından biri olarak tiyatroculuk uğraşına girmiştir. O yıllarda izlediğimiz Metin Akpınar - Zeki Alasya - Ahmet Gülhan'lı kabare oyunlarının çoğu

gecesinde, Haldun Taner'in arkalarda bir yerde ayakta durarak oyunu –kim bilir kaçınıcı kez– izlediğine tanık olmuş ve çok şaşır-mışızdır. Taner, bu dönemde, seyircinin tepkisini ölçen, oyunun sahnede iyi çalışmayan bölümlerini yeniden ele alarak işleyen bir yazar-dramaturg-eleştirmen-işletmeci konumundaydı.

1969 yılında ise dönemin parlak oyuncusu Münir Özkul ile kurdukları Bizim Tiyatro'da *Sersem Koca'nın Kurnaz Karısı* oyununu sahnelediklerinde, Taner'in amacı –kendi deyişiyile– “bizden” olan “seyirlik” değerlerin tiyatromuza yön verecek oyunlar yoluyla çağdaşlaştırılmasıydı. Kısaca söylemek gerekirse, Taner, 1960'lı yıllar boyunca yer yer bir “yazar tiyatrosu” kurma girişiminde bulunmuştur. Yazar tiyatrosu, bir yazarın aynı zamanda oyuncu, yönetmen, sahne tasarımcısı ya da yönetici olarak sorumluluğunu taşıdığı bir topluluğu yazdığı oyunlarla sürekli olarak beslemesiyle gerçekleşen ve kurumsallaşan tiyatrodur. Tıpkı Moliere ve Shakespeare tiyatroları gibi. Taner'in bu yöndeki son girişimi Ahmet Gülhan'la birlikte kurdukları Tef Kabare Tiyatrosu olmuştur.

Bütün bu deneyimler Taner'e, oyunlarını sahneden bakarak yazan, tam donanımlı, dört dörtlük bir tiyatro insanı olma özelliğini kazandırmıştır.

KARŞITLARI BULUŞTURAN YAZARLIK ÖZELLİKLERİ

Haldun Taner pek çok karşıt/zıt özelliği yazar kişi yeteneklerinde ve tiyatroya olan yaklaşımında buluşturmuştur. Bu yanılla tiyatrosuna özel bir 'renk' katmış, oyunları için özel bir doku oluşturmuştur.

Yazarlığını belirleyen yeteneklerinin başında keskin gözlemcilik ve parlak düş gücü gelir. Bu iki karşıt yetenek, Taner'in, söz gelimi *Lütfen Dokunmayın* oyununda, üç ayrı kuşağı tarihe, topluma ve dile yaklaşımları açısından mikroskop altına almasını sağlamış, öte yandan, onları çarpıcı bir düşsel ortamın içine atarak, farklı düşünme biçimleriyle aralarında oluşan zıtlıkları sergilemesine olanak tanımıştır. Bu iki karşıt yeteneği Taner'i fantezi buluşlar üstüne yerleştirilmiş sürpriz olaylarla gelişen şaşırtıcı, ama ger-